

అవుస్తకం పేరు చూడగానే నవ్వాచ్చింది గోపాలకృష్ణకి. 'ఎగ్జిక్యూటివ్! నిన్ను నువ్వే చంపు కుంటున్నావా?' అని అలవాటు ప్రకారం తెలుగులోకి అనువాదం చేసింది అతని బుర్ర ఇంగ్లీషులో వున్న ఆ పేరుని.

'ఎగ్జిక్యూటివ్ అన్నమాటేమిటి ఈ ప్రశ్న ఎవరికేనా వర్తిస్తుంది' అనుకుంటూ ఆ పుస్తకాన్ని బుక్ స్టాల్ రేక్ లోంచి తీశాడు. ఓ పేద కుటుంబం వారం రోజుల గ్రాసం. అంత ధర చూసి మళ్ళీ పుస్తకాన్ని రేక్ లో పెట్టేశాడు.

ఆ పుస్తకం కొనటమా, మానటమా అని మరీ కాసేపు ఆలోచించేవాడే.... కానీ తప్పనిసరి పని చైముకి వెళ్ళాలి. అందుకని అక్కడుంచి ముందుకి వచ్చేశాడు గోపాల కృష్ణ.

అక్కడ నుంచి వచ్చేసినా పుస్తకం మీద మనసు పీకుతోంది. 'అయినా ఆ పుస్తకంలో మాత్రం ఏముంటుందిలే. నువ్వెవరు? మని షివి. రోజుకి ఎన్ని గంటలు పని చెయ్య గలవు.... ఎంత ఎక్కువ పని చేస్తున్నావు. నీ వయసెంత. నీ ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్త పడుతున్నావా? నీ శ్రమ ఎవరికి ఎలా లాభిస్తోందో ఆలోచించావా? దాని విలు వెంతో తెలుసా? అంతే ఇలాంటివే ఉంటాయి' అనుకున్నాడు వుపశాంతిగా....

రిక్వారో నిబాడుగా కూర్చుంటే సింహా సనం మీద కూర్చున్నట్టుంది. బెజవాడ రిక్వారు కొత్తే కాదు గోపాలకృష్ణకి. ప్రతి మూడు నెలలకి కనీసం ఒక్కసారయినా అక్కడికి రాక తప్పదు. అతని బిజినెస్ ఏరి యాకి బెజవాడ కీలక స్థానం. వచ్చినప్పు డల్లా టెన్నెన్ తప్పదు. ఈసారీ అలాగే వుంది. అవసరావసరాలతో సంబంధం లేకుండా చాలా ఆలోచనలు బుర్రలో

ప్రయాణం చేస్తున్నాయి. రోడ్లన్నీ చికాగ్గా, చీదరగా అనిపిస్తున్నాయి.

"బెజవాడ బావుంటుందా బావుండదా?" ఇదివరకు చాలాసార్లు వచ్చింది ఆలోచన గోపాలకృష్ణకి. కాసేపు బావున్నట్టు వుంటుంది. మరీకాసేపు దానికి భిన్నంగా వుంటుంది. 'ఎగ్జిక్యూటివ్! నిన్ను నువ్వే మళ్ళీ పుస్తకం గుర్తొచ్చింది.

"ఇంతకీ నేను ఎగ్జిక్యూటివ్ నేనా" అని పించింది మరునిముషం గోపాలకృష్ణకి. కొన్ని కంపెనీల టర్నోవర్ కోల్లలో వుంటుంది. కానీ అతను పనిచేసే కంపెనీ వ్యవహారం లక్షల్లోనే వుంది. పెద్ద ఎగ్జిక్యూ టివ్స్ ఖర్చయినా ఆదాయం అయినా వేలు దాటితేనే గట్టిగా పట్టించుకుంటారు. కానీ

గోపాలకృష్ణకి వంద రూపాయలంటే కొంచం జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాల్సిన మొత్తమే. అలా ఆలోచన సాగుతుంటే తననితనే చెక్ చేసుకున్నాడు గోపాల కృష్ణ

'ఎందుకులేదూ వెదవ ఆలోచన. సర దాగా, సంతోషంగా వుండేదేదో ఆలోచించు కోక....' అనుకున్నాడు.

బెజవాడలో అతని సరదాకి, సంతోషా

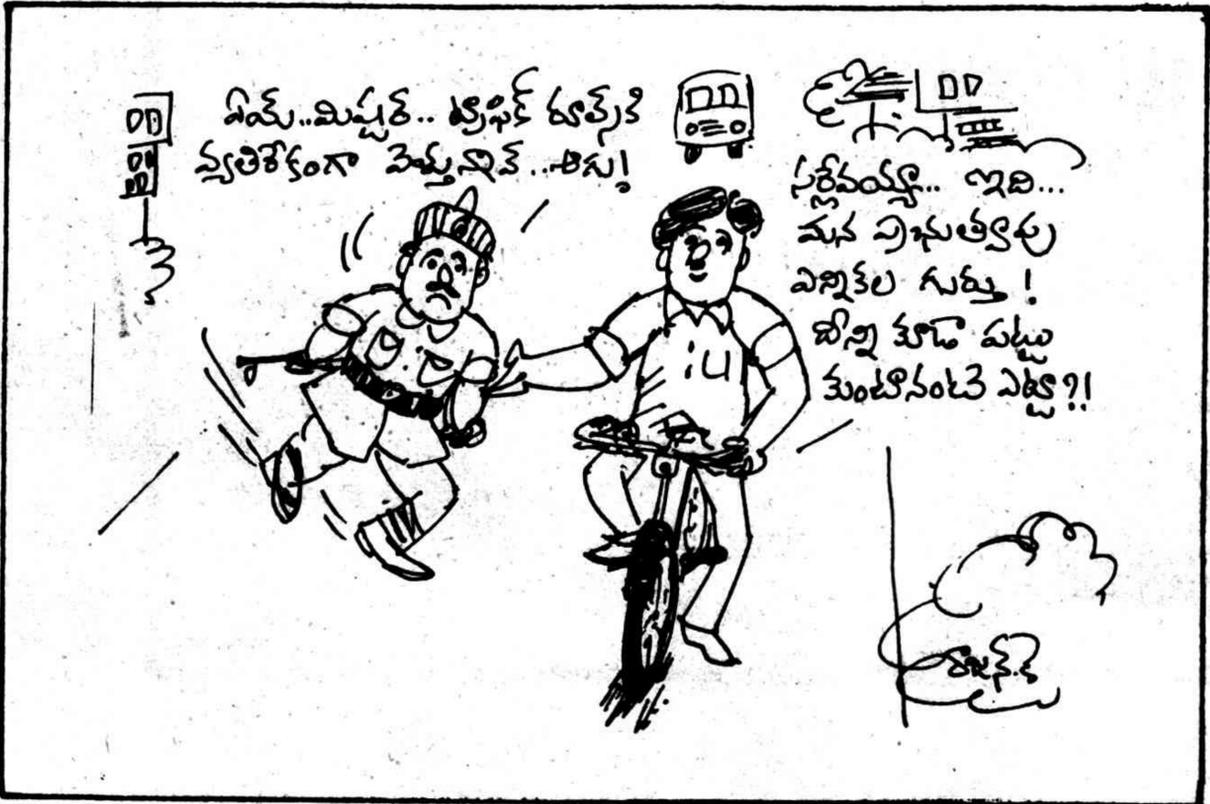
నికి కేంద్రం సరోజ. సరోజ అనుకోగానే అతని కళ్ళముందు ఆమె ముఖం మెది లింది.... గుండ్రటి ముఖం.... ముఖం కిందగా చక్కటి మెడ.... మెడ వొంపు వక్కన చేతులు నిండుగా. స్పృశించగలిగిన భుజాలు.... ఆలోచనని యింక ముందుకి సాగనియ్యలేదు గోపాలకృష్ణ.... 'ముందు బిజినెస్....' అనుకున్నా డతను. అప్పుడు వెదుతున్న హరిని గుర్తు తెచ్చుకుంటూ....

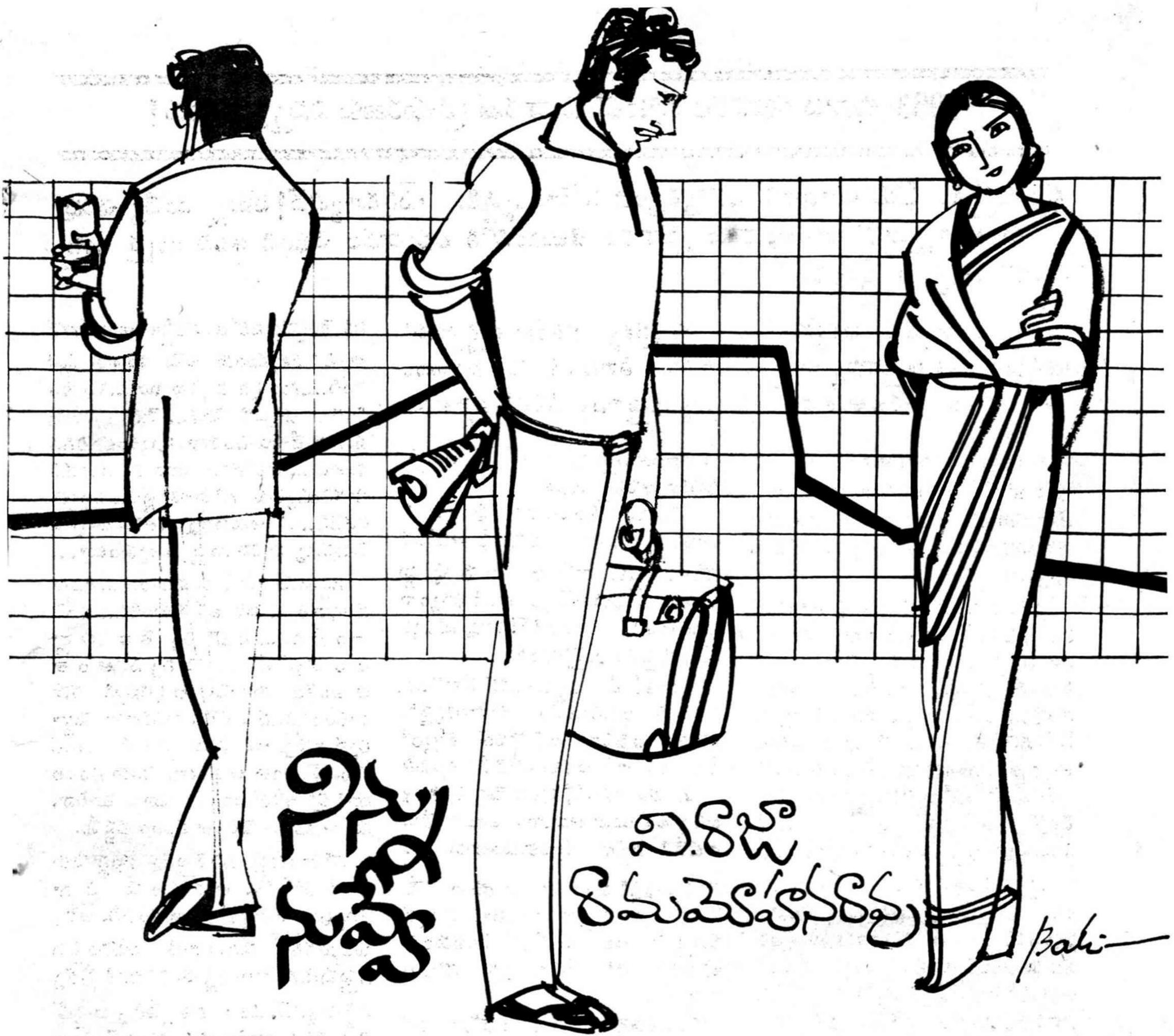
వద్దతి. మాటలు.... వ్యవహారం.... అంతా మమూలే.... పని జరుగుతుంది.... సందే హం లేదు.... ఎటో చీ తే దా అల్లా అంకెల్లోనే.... తెన్నన్ అంకె ఆ అంకెల గురించే. ఆ ట్రీప్పకి తను సాధించగలిగిన బిజినెస్. దానికిగాను పెట్టా ల్సిన ఖర్చు. అది పోను అతనికి మిగిలే కమిషన్ అంతా ఆ గంటా. రెండు గంటల మాటల్లో తేలిపోతుంది. మాట తూలినా. మాటా మాటా పెరిగినా ఫలితం నష్టమే.

గోపాలకృష్ణ పనిచేస్తున్న సంస్థ పేరు హేపీ హోమ్. ఆ రడజను పైగా వస్తువులు అమ్ముతోంది ఆ కంపెనీ. అన్నీ మధ్యతరగతి కుటుంబాలకి అవసరమైన వస్తువులే. గోపాలకృష్ణ ఈ ఏరియాకి సేల్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్. జీతం కాక సేల్స్ టార్జెట్ పైనే చేసిన వ్యాపారానికి కమీషన్ కూడా వస్తుంది. పోతే అయ్యే ఖర్చంతా గోపాల కృష్ణే భరించాలి. కంపెనీకి సంబంధం లేదు. అందుకే తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ ఆర్డర్ సంపాదించాలన్నది అతని నిరంతర తాప శ్రయం.

బెజవాడలో గోపాలకృష్ణ డిల్ చేసేది ఒక్క హరితోనే. అతనితో వ్యవహారం అయిపోతే యింపుమింపు ఆ జిల్లా వ్యాపారం అయిపోయినట్టే. ప్రతిసారీ ఏదో మెలిక పెడుతుంటాడు హరి. ఆ మెలికనుంచి తప్పు కోడం. వ్యవహారం తేల్చుకోటం ప్రతిసారీ తలనెప్పే గోపాలకృష్ణకి. అయినా తప్పదు పెద్ద డిల్.

నిజానికి హరికి అది సొంత వ్యాపారం కాదు. ఆ వూళ్ళో ఆ డిల్ షిప్ వున్న షాపుకి మేనేజర్ హరి. షాపు యజమానికి అనేక వ్యవహారాలు. అందుకే షాపుమీద వచ్చే లాభం తప్ప మరేం పట్టించుకోడు. దానివల్ల పూర్తి అధికారం అంతా హరి

గోపాల
కృష్ణుని

వి.కె.ఎం.
కృష్ణుని

Bali

చేతుల్లోనే వుంది. ఈ వివరం గోపాల కృష్ణుని తెలుసు.

రికా గమ్యం చేరింది. షాపు జనంతో కొంచెం హడావిడిగానే వుంది. గోపాల కృష్ణుని చూడగానే విష్ చేసి "కూచో గురూ. ఒక్క పది నిముషాలు" అన్నాడు హరి.

ఎప్పుడూ వూళ్ళోకి రాగానే హరికి ఫోన్ చేస్తాడు. ఇవాళా చేశాడు. అనుకున్న ప్రకారం టైముకి వచ్చాడు. అయినా ప్రతిసారి పావుగంటో, అరగంటో వెయిట్ చెయ్యక తప్పదు. తన వృత్తికి వోల్పు. వోజిక అవసరం అని తెలిసినా ఒక్కోసారి వినుగ్గా వుంటుంది. ప్రతిసారి ఆవేటిప్పలు అదే కార్యక్రమం. అవే మాటలు. ప్యవ హారం తేలేవరకూ అదే అలజడి. ఈవూరు

కాకపోతే మరో వూరు. ఇంతయినా బతుకు బాగుపడుతున్నది లేదు.

దీనికి తోడు మేడిపాడులా సైకి చూపించాల్సిన హూదా. నవ్వుముఖం. నీట్ నెస్. వాటికి అదనపు ఖప్పు. అదనపు టెన్షన్-సైకి నటింపే దీమా అడుగున ప్రతిక్షణం జంకే-పెర్మనెన్సీ లేని ఉద్యోగం. కెండు నెలల జీతం లేదా నోటీస్ తప్ప మరేం భద్రత లేని బతుకు.

ఏ రోజుకారోజు గడవడం కప్పదాటులా అలజడి నుంచి తాత్కాలికంగా బయటపట్టమే నిత్య జీవితం అయిందని తెలుసు. తెలిసినా సరిపెట్టుకుంటున్నా.... కొన్ని కరుకు నిజాల్పించి తప్పించుకోలేకపోతున్నా. ఏ గోపాలకృష్ణుని.

ముప్పైఅయిదేళ్ళవయసొచ్చిన తన శరీరం....యింకా పెళ్ళి చేయాల్సిన చెల్లెలు. చదువుకుంటున్న తమ్ముడు....కనీసం మరీ కొన్నేళ్ళయినా గడిస్తే తప్ప తీరని కుటుంబ బాధ్యతలు.... వీటన్నింటికన్నా ఎక్కువగా యీ అస్థిరమైన బతుకుతో ఏ రకంగానూ స్థిరపడలేని జీవితం. యీ నిజాలన్నీ విడివిడిగానూ. ఒక్కోసారి కలివిడిగానూ కూడా బాధపెడుతున్నాయి గోపాలకృష్ణుని.

వీటికితోడు పనిచేస్తున్న కంపెనీ ప్యవ హారం. సేల్స్ టార్గెట్స్. మరింతగా కష్టపడి మరింతగా సంపాదించాలన్న తపన. ఖర్చు తగ్గించి కొద్దో గొప్పో వెనకేసి ఇప్పుడు కాకపోతే మరో పదేళ్ళకేనా ఆర్థికంగా స్థిర పడి ఈ అలజడి తిరుగుడు బతుకునుంచి

విముక్తి పొందానన్న ఆరాటం.

కూర్చున్న గోపాలకృష్ణకి లోపల, బైట కూడా ఆరాటంగా వుంది. షాపులో హడావిడి తగ్గటంలేదు.

యీ ట్రేపేనా చాలా పొడుపుగా వుండాలనుకున్నాడు కానీ కుదరలేదు. కిందటిసారి తిరిగిన వూళ్ళే.... అయినా ఖర్చు ఎక్కువైంది. కిందటిసారి కన్నా వంద వైగానే ఎక్కువగా ఖర్చయింది.... అదనంగా అనుభవించిందేలేదు.... అన్ని చోట్లా రేట్లు పెరిగాయి.. అదే తేడా.. ఇంకా యీ హరి వ్యవహారం తేలాలి. ఇక్కడెంత ఖర్చవుతుందో....

హరి బైటవట్టానికి మరో ఆరగంట వట్టింది. యిద్దరూ బార్ చేరటానికి మరో పావుగంట. పరికరింపులు నవ్వులూ అయి స్థిరపడి వ్యవహారంలోకి దిగటానికి మరో పావుగంట.

“ఈసారి కాంచెం గట్టి చిక్కే వచ్చింది గురూ” అన్నాడు హరి ఓ రౌండ్ పూర్తి చేసి.

ప్రతిసారి ఏదో చిక్కు చెపుతూనే వుంటాడు హరి. వింటానికి సిద్ధంగానే వున్నాడు గోపాలకృష్ణ. గోపాలకృష్ణ కంపెనీ సప్లైచేసే ప్రొడక్షన్స్ కోయంబత్తూరు వాళ్ళు సప్లై చేస్తామని వచ్చారని. వాళ్ళ డిస్కాంట్ ఎక్కువగా వుందని. రేంజీ, నాణ్యతా బావున్నాయనీ, కావాలంటే వాళ్ళ లిటరేచరంతా ట్రీవ్లో వుంది చూపెడతాననీ అన్నాడు హరి. గోపాలకృష్ణ వద్దంట్లన్నా వినకుండా ఆ కాయితాలన్నీ తీసి చూపించాడు.

మరో ఆరగంట చర్చ తర్వాత హరి తేల్చిందేమిటంటే కోయంబత్తూరు పార్టీని తమ షాప్ చాయలకి రాకుండా చేసి యిది

'కవి' నిర్వచనాలు

- తిక్కన్న : నీవు వినా తెలుగు సున్న
- నాచన సోముడు : శిల్ప సాధాలపై వెలిగే శేముషి ధీముడు
- పోతన్న : తెలుగు తనపు తరగని వెన్నె
- రాయలు : కఠినశిల్పలో ప్రవహించే జనపదం హాయిలు
- అల్లసాని : అక్షరాల్ని కాలి అందెలు చేసిన రసమావి
- ధూర్జటి : మరులు గొల్చే మహర్వాటి
- తెనాలి వాడు : వజ్రచోకంలో వలపుల వీడు
- బట్టుమూర్తి : పద్యాల్ని సంగీతంలో ముంచిన స్వరస్ఫూర్తి
- నంది తిమ్మన : తాకితే కందిపోయే చిగురు కొన!
- చేమకూర : తంజావూరి 'గోంగూర'
- గురజాడ : కొత్త లోకాలకు తలుపు తట్టిన నీడ
- శ్రీశ్రీ : గతానికి పాడిన మంగళ మహోశ్రీ
- తిలకు : కన్నీటి కొలకు
- నగ్నముని : అగ్నిభవి

— సాతాగ్య

వరకటిలాగే వ్యవహారం నడపటానికి తన కమీషన్ క్వార్టర్లకి కనీసం నాలుగొంద లేనా పెంచమని.... గట్టి చిక్కే ఎదురైంది గోపాలకృష్ణకి.

చివరికి రెండొందలకి బేరం కుదిరింది. అంటే ప్రతి మూడునెలలకి గోపాలకృష్ణకి అదనంగా రెండొందలు ఖర్చు. అయినా తప్పదు. మార్కెట్లో కాంపిటీషన్ బాగా ఎక్కువగా వుంది. హరిలాంటి మధ్యమనిషి అవసరం వుంది. అలాంటివాళ్ళు చెయ్యిజాగి ప్రోత్సే లాభంలేదు. ఈ దరిద్రం తప్పదు. రోజురోజుకి శ్రమ పెరుగుతోంది తప్ప

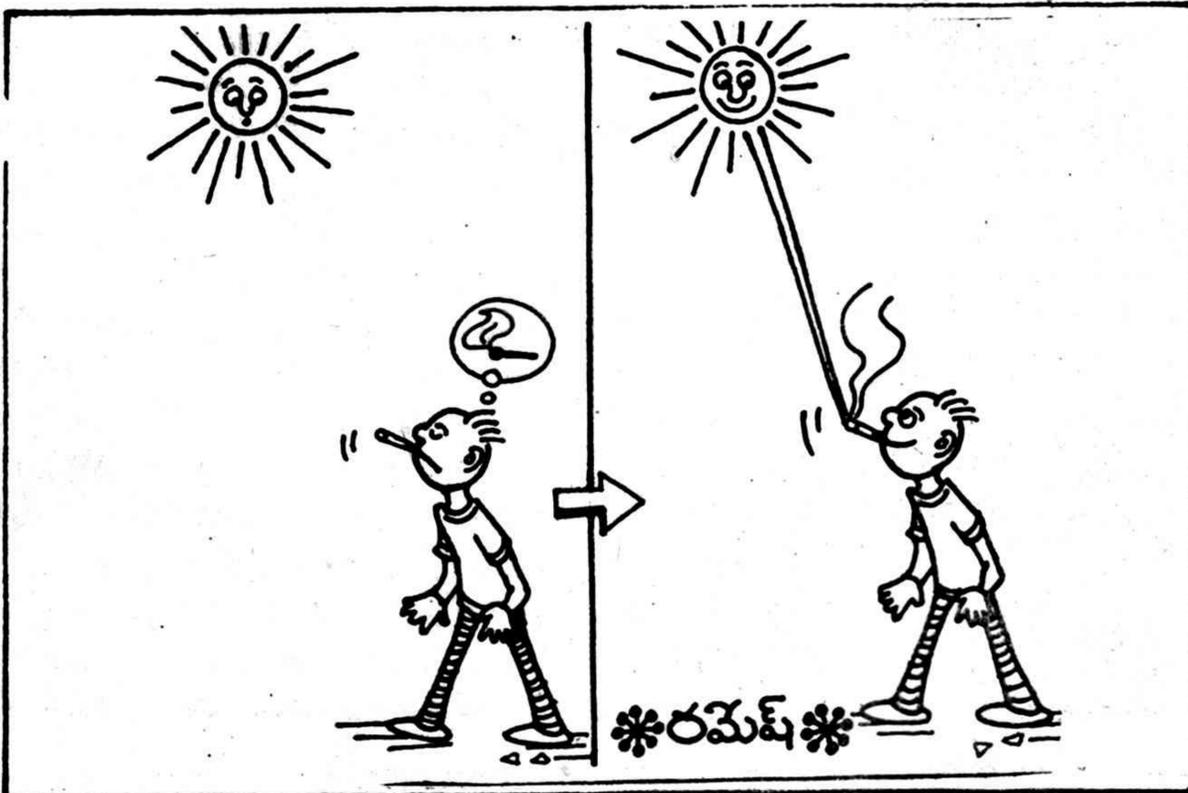
విలువ పెరగటంలేదు. బతుకు పెరగటం లేదు.

“చూడు హరో యీ సారికి వొప్పుకుంటున్నాను. వచ్చిన ప్రతిసారి యిలా ఏదో మెలికేస్తే నే చచ్చిపోతాను. ప్రతి క్వార్టర్లకి కంపెనీ వాళ్ళు సేల్స్ టార్జెట్ పెంచి చంపుతున్నారు. వుద్యోగం నిలబెట్టుకోజానికి యీ తంటాలన్నీ.... వాళ్ళిచ్చే జీతంలోంచే నేనీ ఖర్చు తట్టుకోవాలి. రేటు పెంచితే పెంచావు. అన్నిచోట్లా రేట్లు పెరిగాయి. కనీసం ఆర్డరేనా బాగా పెంచు” అన్నాడు గోపాలకృష్ణ చివరికి రాని నవ్వు తెచ్చుకుంటూ.

“అంతగా నువ్వు చెప్పాలా. అలాగేలే గురూ” అన్నాడు హరి బాయ్ని పిలిచి మరో సివ్ చెప్పతూ.

“చూడుగురూ.... లివింగ్ క్వార్టర్స్ అయి పోయింది. అవకాశం వున్నప్పుడే ఆదాయం పెంచుకోవాలి. నాకు మాత్రం తెలియదా, ప్రతిసారి నిన్ను ఎందుకు యిబ్బంది పెడతాను” అన్నాడు హరి.

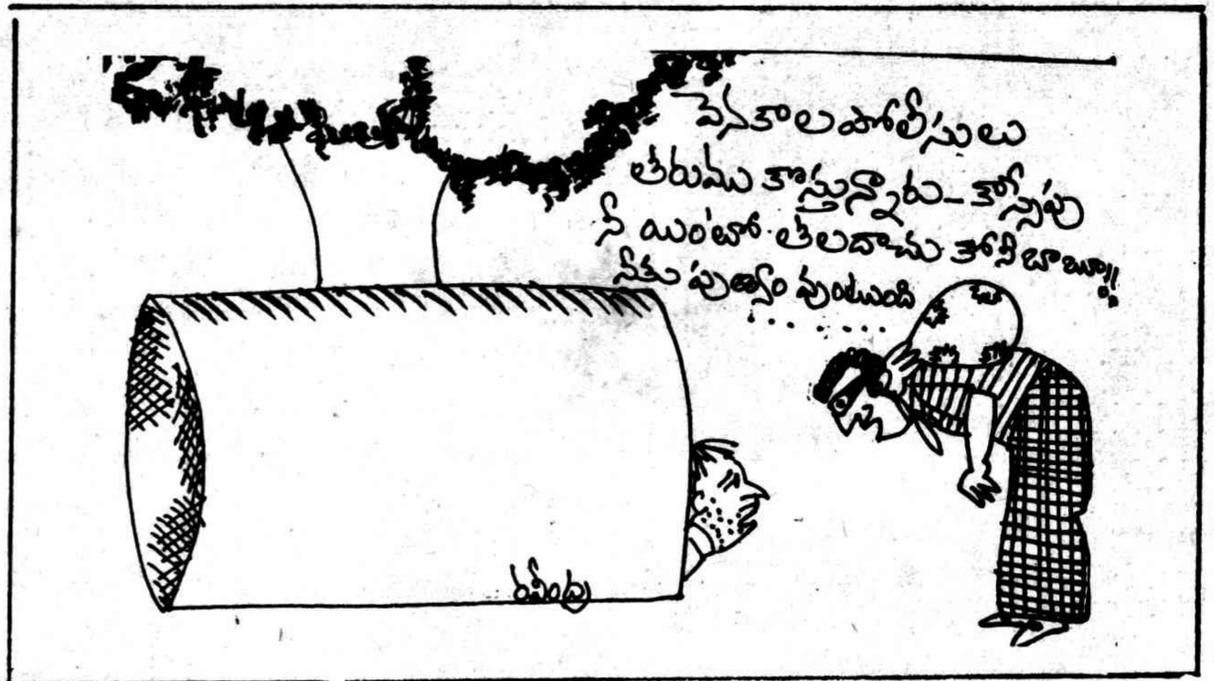
ఆ బార్ దాటి బైటవడే టప్పటికి రాత్రి పడకొండు దాటింది. ఖర్చు మామూలుకన్నా ఎక్కువే అయింది. అయినా అంత అసంతృప్తిగా లేదు. కోయంబత్తూరు వ్యవహారం హరి చెబుతున్నప్పుడు మొత్తం డీలే పాడై పోతుందేమో అనిపించింది. మొత్తానికి వ్యవహారం చెడిపోలేదు. అదీ తృప్తి. కొద్దో గొప్పో ఆర్డర్ పెంచకపోడు హరి.

అది చాల్లే అనిపించింది, పరిస్థితుల మార్పుకి కీలకం తనబోటి సామాన్యుడి చేతుల్లోలేదని తెలుసు. చెన్నకి, శ్రమకి తగిన ఫలితం దక్కలేదని బాధగా వున్నా బాధవడకూడ దనుకున్నాడు. ఆ విషయం మరిచిపోవాలనుకున్నాడు. ఆ క్షణాన మిగిలిందల్లా అలసటే గోపాలకృష్ణకి. అందుకే ఆ అలసటని మరిచిపోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

* * *
మిగిలున్న ఆ రాత్రి తను కష్టపడి సంపాదించుకున్న ఆస్తిలా వుంది గోపాలకృష్ణకి. అంతకు ముందులా హడావిడిగా, చిరాగ్గా కనపడలేదు బెజవాడ రోడ్డు. రిక్వారో కూచుంటే నిజంగా సింహాసనం మీద కూచున్నట్లే వుంది.

రిక్వారో ఆ సందు తిరుగుతుంటే మాత్రం ఒక్క-క్షణం ఆశ్చర్య పడింది అతని మనసు సరోజ ఉంటుందో వుండదో అని. సరోజ వుంది. అందులోనూ తీరుబడిగానే వుంది. ఆ రాత్రితో సరోజతో అతని శరీరం ఆనంద పడింది. రెండు నెలల తాత్కాలిక బ్రహ్మచర్యం ఆ రాత్రిలో కరిగింది. తిరిగి మళ్ళీ బెజవాడ వచ్చేవరకూ చాలు అన్నంతగా ఉపశమనం పొందింది అతని మనసు.

అనుభవంలోనూ, ఆనందంలోనూ తేడా లేకపోయినా సరోజ తేడాగా వున్నట్టనిపించింది గోపాలకృష్ణకి. మనిషి చిక్కింది. నవ్వుతూ, సరదాగానే వున్నా యిదివరకంటే నిండుగా లేదు మనిషి.
"ఏం అలా వున్నావేం...." అనడిగాడు గోపాలకృష్ణ చివరికి.
"ఏంలేదు.... బాగానే వున్నానే" అంది సరోజ.
అంతే యింకేం అడగలేకపోయాడు

గోపాలకృష్ణ. రెండు నెలలకో. మూడు నెలలకో వో రాత్రి.... ఆ రాత్రికి వోవంద రూపాయలు, అదీ సంబంధం యిద్దరికీ.... సరోజ గురించి చూచాయగా తెలుసు గోపాలకృష్ణకి.... భర్తలేని బతుకు సరోజది. కూతుర్ని చదివిస్తూ ఆ పిల్ల భవిష్యత్తు మీద మినుకుమినుకుమనే ఆశతో బతుకుతున్నట్టి వితం.... సరైన సంపాదన, స్థిరమైన వుద్యోగం లేక తనలాంటి కొందరితో యిలా గడుపుతున్న బతుకు.... అంతకు మించి

ఒత్తుగా, నిగనిగలాడే,
ఆరోగ్యకరమైన కేశములకొరకు
కాసుస్టిక్
పెర్ఫ్యూమ్డ్
కేస్టర్
హెయిర్ ఆయిల్

రోజంతా మీ కేశములను అందంగా, దువ్విసవి దువ్విస చే ఉంచేందుకు— స్వస్టిక్ పెర్ఫ్యూమ్డ్ కేస్టర్ హెయిర్ ఆయిల్ ను మీ కుటుంబంలోని వారందరూ మెచ్చుకొంటారు.

కాసుస్టిక్ హాస్ హోల్ట్ అండ్ ఇండస్ట్రీయల్ ప్రొడక్ట్స్, బొంబాయి.

